

Sygn. akt VII U 407/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2020 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Katarzyna Błażejowska

po rozpoznaniu w dniu 5 maja 2020 r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym

sprawy R. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o odszkodowanie z tytułu wypadku

na skutek odwołania R. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 29 marca 2019 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem przy pracy z dnia 8 czerwca 2016r. w wysokości 8 % (ośmiu procent).

SSR Katarzyna Błażejowska

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 marca 2019 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił ubezpieczonemu R. K. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 8 czerwca 2016 r. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 28 marca 2019 r. ustaliła 0% uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy.

Z powyższą decyzją nie zgodził się ubezpieczony, który działając poprzez profesjonalnego pełnomocnika wniósł od niej odwołanie. W uzasadnieniu ubezpieczony podniósł, że dokumentacja medyczna wprost wskazuje na powikłania w leczeniu przebytego urazu i konieczność dalszego leczenia, a powód nie odzyskał pełnej sprawności po wypadku. Lekarz orzecznik i Komisja ZUS nie uznały uszczerbku na zdrowiu, jednakże opinie te nie zostały uzasadnione merytorycznie i są sprzeczne z faktycznym stanem zdrowia odwołującego. Uszkodzony staw nie odzyskał pełnej sprawności, posiada znaczne ograniczenia ruchowe i obciążeniowe.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując dotychczasowe stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

R. K. zatrudniony jest u płatnika składek (...) S.A. w B.. W dniu 8 czerwca 2016 r. rozpoczął pracę na pierwszej zmianie o godzinie 6:00 w Zakładzie Produkcyjnym w S. na stanowisku pomocnika montera konstrukcji stalowych pracując na małej hali produkcyjnej w parze z A. P. (1). Około godziny 13:00 odwołujący składał stalowe barierki

leżące na stole montażowym na wysokości około 80 cm od posadzki i w tym celu wszedł na stół montażowy, aby je prawidłowo poskładać i przygotować do spawania. Po wykonaniu czynności, chcąc zejść ze stołu na posadzkę wykonał przysiad ustawiając najpierw prawą nogę na posadzkę. Podczas robienia przysiadu poczuł ból w stawie kolanowym prawym i był zmuszony przerwać pracę. Odwołujący zdarzenie zgłosił przełożonemu, a następnie zgłosił się do Oddziału Ratunkowego Szpitala w T., gdzie udzielono wykonano diagnostykę RTG i z podejrzeniem uszkodzenia łąkotki skierowano do poradni ortopedycznej. W październiku 2016 r. odwołującego leczono artroskopowo, a nadto stwierdzono uszkodzenie łąkotki przyśrodkowej z chondromalacją III st. kłykcia przyśrodkowego kości udowej i powierzchni chrzęstnej rzepki.

Okoliczności bezsporne, nadto: protokół nr (...)r. ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy, pisemne wyjaśnienia poszkodowanego, informacje od świadka wypadku A. P. (2), informacje od świadka wypadku T. K. – akta ZUS, dokumentacja orzeczniczo-lekarska

Zespół powypadkowy uznał, iż zdarzenie z dnia 9 czerwca 2016 r. było wypadkiem przy pracy spełniając jego definicję. Wnioskiem z dnia 13 grudnia 2016 r. ubezpieczony wystąpił o jednorazowe odszkodowanie. Organ rentowy również zakwalifikował powyższe zdarzenie, jako wypadek przy pracy. Lekarz Orzecznik ZUS po przeprowadzeniu badania podmiotowego i w oparciu o dokumentację medyczną ustalił 0% stałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 8 czerwca 2016 r.

Ubezpieczony wniósł sprzeciw od powyższego orzeczenia, w związku, z czym Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 28 marca 2019 r. ustaliła 0% uszczerbek na zdrowiu spowodowany skutkami wypadku przy pracy. Wobec powyższego orzeczenia Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 29 marca 2019 r. odmówił R. K. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 8 czerwca 2016 r.

Dowód: protokół nr (...)r. ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy, orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 11 marca 2019 r., orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 28 marca 2019 r., decyzja Zakładu z dnia 29 marca 2019 r. – akta ZUS

Biegły lekarz sądowy ortopeda-chirurg urazowy rozpoznał u ubezpieczonego przebyte skręcenie stawu kolanowego prawego z uszkodzeniem rogu tylnego łąkotki przyśrodkowej, wygojone po leczeniu operacyjnym z nieznacznymi zanikami mięśni uda (ok. 1 cm) i ograniczeniem ruchu zgięcia oraz okresowym obrzękiem stawu. Ubezpieczony przebył artroskopową rekonstrukcję więzadła krzyżowego przedniego stawu kolanowego prawego z częściowym usunięciem uszkodzonych fragmentów łąkotek.

W wyniku zdarzenia z dnia 8 czerwca 2016 r. odwołujący doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 8% wg. p 155 a tabeli uszczerbków.

Dowód: opinia sądowno-lekarska z dnia 13 czerwca 2019 r. – k. 16a, opinia uzupełniająca z dnia 11 czerwca 2019 r. – k. 30

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumentację zgromadzoną w aktach rentowych i aktach sprawy, których autentyczność oraz wiarygodność nie były przez strony kwestionowane. Nadto Sąd kierował się wnioskami z sądowno-lekarskiej oraz pisemnej opinii uzupełniającej biegłego specjalisty w zakresie chirurgii urazowej i ortopedii, które w ocenie Sądu są jasne, spójne i logiczne.

Dokonując oceny zebranego materiału dowodowego Sąd kierował się zasadami logicznego rozumowania oraz oświadczeniem życiowym.

Okoliczności wypadku oraz kwestia uznania zdarzenia za wypadek przy pracy nie były między stronami sporne w niniejszym postępowaniu. Spór pomiędzy stronami dotyczył natomiast określenia stopnia uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego, którego doznał w wyniku wypadku przy pracy i w konsekwencji prawa do jednorazowego odszkodowania.

Zgodnie z art. 11 ust. 1-4 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tj. Dz. U. z 2017 r., poz. 1773, ze zm.) ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. Natomiast za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie. Oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji.

Stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu oraz jego związek z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową ustala lekarz orzecznik lub komisja lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych a od wydanej na podstawie ich orzeczenia decyzji o przyznaniu bądź odmowie przyznania odszkodowania przysługuje odwołanie do sądu. W przedmiotowej sprawie Lekarz Orzecznik ZUS ustalił 0% stały uszczerbek na zdrowiu. Orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS zostało zaskarżone przez ubezpieczoną, a następnie Komisja Lekarska ZUS także orzekła o 0% uszczerbku na zdrowiu, wobec czego Zakład Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS odmówił odwołującemu prawa do stosownego odszkodowania. Z decyzją tą nie zgodził się jednakże ubezpieczony.

W toku sprawy przedmiotowej, zatem stało się przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego lekarza sądowego chirurga-ortopedy. Na podstawie przeprowadzonego badania przedmiotowego, wyników badań i materiału lekarskiego znajdującego się w aktach sprawy biegły sądowy ustalił, iż w wyniku zdarzenia z dnia 8 czerwca 2016 r. ubezpieczony doznał 8% trwałego uszczerbku na zdrowiu wg pkt 155a z tabeli uszczerbków na zdrowiu, wobec czego biegły nie zgodził się z wielkością procentową orzeczonego uszczerbku w opinii Komisji Lekarskiej ZUS. W opinii biegłego po przebytych skręceniu stawu kolanowego nastąpiło 15-stopniowe ograniczenie zgięcia w stawie z nieznacznymi zanikami mięśni uda i okresowym obrzękiem stawu. Biegły nie zgodził się u ustaleniami komisji również z tego powodu, że organ rentowy nie uwzględnił faktu, że nawet małoinwazyjne leczenie operacyjne stawu kolanowego z częściowym usunięciem łąkotki przysródkowej trwale i nieodwracalnie zmienia stosunki anatomiczne organizmu, co potwierdzając utrzymujące się nieznacznie objawy dysfunkcji kończyny.

Zastrzeżenia do powyższej opinii zgłosił pozwany organ rentowy wskazując, że biegły stwierdził ograniczenie zgięcia stawu kolanowego w zakresie 105 stopni do 120 stopni, natomiast utratę ruchomości w zakresie 90-120 stopni stawu kolanowego obejmuje pozycja tabeli 155c, gdzie za każde 10 stopni ubytku orzeka się 1% uszczerbku na zdrowiu, natomiast w przypadku odwołującego ograniczenie jest rzędu 15 stopni, co powoduje 1,5% uszczerbku na zdrowiu.

W pisemnej opinii uzupełniającej biegły podtrzymał swoje stanowisko wynikające z opinii z dnia 13 czerwca 2019 r. Biegły podkreślił, że ustalony 8% uszczerbek na zdrowiu wskazany z pozycji 156 tabeli uszczerbków wynika z tego, że zaniki mięśni prawej kończyny dolnej oraz zmiany spowodowane ingerencją operacyjną w następstwie użycia do przeszczepu dla rekonstrukcji więzadła ścięgien mięśni półścięgienistego i smukłego uda prawego i usunięcia uszkodzonych fragmentów obu łąkotek stawu kolanowego prawego są nieodwracalnymi zmianami anatomicznymi kończyny skutkującymi trwałym uszczerbkiem na zdrowiu.

W świetle powyższego Sąd wskazuje, że podzielił wnioski wynikające z opinii biegłego sądowego, ponieważ zostały one sformułowane w oparciu o przeprowadzone osobiście badanie przedmiotowe oraz wszechstronną analizę materiału dowodowego, w tym w szczególności dokumentacji lekarskiej zawartej w aktach. Ponadto zdaniem Sądu opinia ta jest jasna, kompleksowa, wolna od niekonsekwencji i należyte uzasadniona, a ponieważ biegli są specjalistami z zakresu wskazanych wyżej dziedzin medycyny Sąd nie znajduje postaw by ją zakwestionować.

Ponadto Sąd wskazuje, iż zgodnie z art. 148¹ § 1 k.p.c. sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty lub sprzeciwu od wyroku zaocznego sąd uzna – mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych – że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. W przypadkach, o których mowa w § 1, sąd wydaje postanowienie dowodowe na posiedzeniu niejawnym (§2). W niniejszym postępowaniu Sąd doszedł do przekonania, iż okoliczności sprawy są na tyle jasne, iż nie jest konieczne prowadzenie rozprawy, wobec czego postanowienie dowodowe jak również wyrok wydał na posiedzeniu niejawnym.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w zw. z art. 11 ust. 1 ustawy wypadkowej, Sąd orzekł jak w wyroku zmieniając zaskarżoną decyzję przyznając ubezpieczonej prawo do jednorazowego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem przy pracy z dnia 6 lutego 2018 r. w wysokości 8%.

SSR Katarzyna Błażejowska